

SANT ANDREU B – LLINARS 3 - 7

... PRIMERA VICTÒRIA! ...i de quina forma!

Aquesta vegada sí que els elements s'han posat de la nostra part. Viatjàvem tots plegats en tren cap a Barcelona, i poder ha ajudat a fer caliu quedar al primer vagó del segon convoi (no tots ho han entès, jeje). De fet, el matx l'hem començat perdent en una miniatura que ha rebut en Guillem. Mentre Josito jugava a l'espasa de Damocles i el presi guardava per sempre més el seu alfil en a8, la resta de partides anaven evolucionant gastant el temps mutu, i sense saber realment que acabaria passant! I, de cop, tota una carena d'emocions on anaven caient un punt darrera un altre, .. sent l'últim el del presi (no massa merescut), ja amb el matx decidit. Avui hem perdut una mica de joventut, ja que al de 55 se li ha afegit un de 26. La resta de nou entre els 12 i els 21 anys (quin goig fan posats als taulers!). La setmana que ve a casa contra el Terrassa, ...i a continuar somniant.

(Crònica del presi)

RUBINENCA - LLINARS B 6,5 – 3,5

Avui la Rubinenca ens ha guanyat a casa seva per 6,5 - 3,5. Tenim un peu a fora de la categoria però seguirem lluitant.

1a PART

De moment la crònica la farem pas a pas. Sense pressa. Je, je, je. Doncs el delegat va quedar amb en Jaume i en Joan a les 08.30h a la xurre per anar a Les Franqueses a buscar l'Arnau Parra. Fins aquí tot bé. Bé, no tant bé!. En Jaume volia quedar abans. Jo vaig dir al grup que des de Llinars, amb 34 minuts, més anar a buscar l'Arnau ja en teníem prou per arribar a Rubí a les 09.30h. Arriba el dia i l'hora esperada, per part meva amb la mateixa il·lusió com si del 6 de gener estiguèssim parlant. Je, je, je. Txan! El delegat arriba a les 08.34h a la xurre després de deixar el seu fill a l'estació de tren i pagar el servei públic de 8,40€ per anar i tornar a Sant Andreu. (El timo de l'estampeta). Mentre tant avisant de l'hora d'arribada a la xurre per whatsapp a en Jaume. Que seran uns 5 minuts tard perquè així en Jaume no pateixi. Doncs només van ser 4 minuts, però l'home estava que s'enfilava per la figura aquesta que hi ha a la plaça. No sabia qui dels dos treia foc per la boca. Si el drac o ell. Je, je, je. Ostres Jaume! No hi ha per tant, jo li deia. Només són 4 minuts! I per cert, on és en Joan Garcia? Je, je, je. Semblava un fakir però sense espases, per sort! Jo intentant tranquil·litzar la situació i fent temps perquè arribi en Joan... "Això", diu en Jaume, ja no tornarà a passar! Perdoneu, però ho estic escrivint i m'estic tronxant i pixant a sobre. Je, je je. Li dic, tranquil, li envio un whatsApp al Joan. Com amb 10 segons no contesta (no em donen més temps d'espera), llavors el truco i com no contesta, li deixo missatge al contestador. En Jaume ja tenia no la primera marxa posada, ni la segona, tenia la marxa enrere. I era lògic, perquè s tira endavant s'emporta la plaça i el drac. Ho va fer bé, va posar la marxa enrere amb el cotxe engegat i va sortir correctament de l'estacionament. Pobret jo pensava... pobret en Joan dic, que el deixem! I si, si, fotem el camp, fotem el dos, fotem el ridícul, però fot-li cap a Granollers que ens esperen. Pobret jo pensava... I en Jaume en veu alta: això no tornarà a passar... Je, je, je. Que em pixo! El Nissan que enfila cap a Cardedeu i jo que torno a mirar el whatsApp, ostres! En Joan que diu que està a Llinars!. Jaume! dona la volta que el tenim aquí. En Jaume que entra al pàrquing del Condis, fa el trombo sense derrapar i tornem a la xurre. En Joan que entra per la porta del darrere (no la del maleter), i vinga, fot-li Jaume, tira cap a Cardedeu que estem encantats, je, je, je. No us penseu que ja són les deu del matí, exactament a les 08.40h ja tornàvem a passar per davant del Condis. Anem bé, tranquil li dic jo al Jaume. Només hem sortit 9 minuts tard. I tot anirà bé, je, je, je.

Fi de la 1a Part. No us perdeu la següent entrega que és la millor perquè tinc que explicar com recollim a l'Arnau, i la trobada amb la policia que és de pel·lícula com Starsky Hutch (els 92 episodis del 1970). Doncs avui ne'm fet un capítol. No us ho perdeu!

2a PART

Per on anava? Ah si!. Encara estem a Llinars. Hola que tal Joan, bon dia, bon dia, pensava que t'havies adormit... Tot això dins el súper 4x4 d'en Jaume. Ho sento, ho sento, però... dic jo, no has arribat pas gaire tard, no passa res, ja tenim temps. Justet, però bé. No sabia com dissimular. Havíem fotut el camp sense ell! L'havíem deixat tirat a la mà de 10. Què fort! Pobret! Ell no ho faria, je, je, je. Jo he arribat 4 minuts tard i m'està caient la del "pop", era una bona manera de sortir del pas. . La del "pulpo" en castellà, aquell capità de barco del 1588... i bla, bla, bla. Ell veia com jo tenia una situació molt pitjor que no pensar ell en que l'havíem abandonat. Potser si no llegeix la crònica, potser ni se'n adona. Je, je, je. Doncs en Jaume que anava tirant cap a Les Franqueses al temps que anava repetint: Això no em tornarà a passar, tu ets d'una manera i jo d'un altre anava dient. En Joan tot calladet i moix i esperant el torn. Però no per parlar, per rebre la seva part, je, je, je. Però va tenir sort, m'ho vaig menjar tot jo solet amb patatetes, replicant i fent-li veure que arribaríem a temps i que no cal quedar tant aviat. Ell R que R. A les 08.30h ja era quedar massa tard i a sobre això, deia ell. No tornarà a passar, un altre vegada repetint el mateix. Ara imaginat que passa alguna cosa i... Dic si, punxem roda, qualsevol cosa pot passar, però no cal per una vegada o cap, que surti un imprevist, perdre mitja hora de son o de preparar la partida. Recordo que eren les 08.40h i anàvem a Rubí, no a Rupit. Tot anirà bé, un dia esplèndid de sol brillant, com l'equip les últimes rondes i les primeres. Je, je, je. Sense tenir-lo convençut, bona cara i musiqueta de la bona. Tot anava sobre rodes! Je, je, je. En Joan suposàvem que anava darrere, però sense girar el cap no ho podíem saber. Arribem cap a l'encreuament de Marata i jo li dic que per a nar a casa el Parra que millor anar per aquí que el seu pare diu que va i torna per aquí. I el Sr. Gayoso amb el seu 4x4 i un Tom-Tom que funciona amb targeta de la Ma. Castanya, diu que no, que arribarem a la rotonda i cap a la dreta a la variant que pasa per davant del Mercadona. Molt bé, molt bé. Tira, tira. Quan havíem de sortir per la mateixa sortida on dissabte es feia la Cloenda del Comarcal, SORPRESA! Sortida tancada i obligat passar per sota el túnel i anar a parir panteres a l'altre cantó del riu. Resulta que hi havia la celebració de la mitja Marató a Granollers. Fantàstic!. Va, tranquil tira per aquí, tira per allà. Tots els intents de retornar a la ciutat eren inútils. Tots els carrers tancats, senyals de prohibit passar, etc. En Jaume ja estava que s'enfilava per les parets. És un dir això de les parets, però espereu,... Cap a les nou ja estem divagant per el polígon davant el riu Congost (carrer del Camí Vell de Vic), iniciem la primera entrada per un carrer on hi ha la senyal de prohibit, però tranquils, el Nissan va preparat i diu que s'hi pot passar. Que la targeta ha quedat antiquada. Cap problema. Tira, tira. És un polígon i no hi ha ningú. Primera prova superada. Fàcil. El rellotge ara si que ja comença a tremolar i jo que estic pensant en deixar a l'Arnau Parra a casa seva i anar amb un tauler de menys. Bé, no feia gaire que ja havíem abandonat a un, no vindria d'aquí i més si l'havíem recuperat al vol. Dic, Jaume, sinó gires per aquí arribarem a la Garriga, Vic, Andorra. Tu

CRÒNIQUES RONDA 6.

Escrit per Administrator
diumenge, 24 de febrer de 2019 15:00

mateix. Gira collons, li dic. Com un xaiet, ens saltem el segon prohibit, però aquest ja porta el motiu ben senyalitzat. No em vull allargar per dir que no es pot passar. Je, je, je. Molt bé, el segon sense problemes. I jo tranquil i donant tranquil·litat. No us preocupeu de res. Si ens multen ja pagarà el Club o l'Ajuntament. Je, je, je. A mí PLIM, el cotxe no el portava jo i jo no sabia res de res. Molt bé. El tercer prohibit el teníem a tocar tot seguit quasi del segon tot just on iniciava la rampa o pendent per travessar el pont. Un pont bastant llarg amb canvi de rasant. La vía del tren crec que era. Aquí està el truc, je, je, je. Amb el canvi de rasant. E Nissan que enfila la pendent mirant el cel i com si fos el Dragon Can, quin patir la pujada del Dragon Can, eh!? Recordeu el Clack, Clack, Clack fins a dalt... El cotxe que es posa en horitzontal un altre cop i quines vistes! A 150 metres ens espera un GORILA equipat de dalt a baix. Je, je, je. Tranquils, podem fer tres coses nois, la primera es estar tranquils, la segona pensar que direm però tenim temps (això si, no tenim presa) i 150 metres de futur per davant i tota una rampa de baixada amb un sol que fotia. La tercera que cadascú pensí en veu baixa i molta sort. El goril·la cada vegada era més gran, en Jaume que reia, ja tant li fotia tot, dic, no pateixis que no passarà res. No venim de la discoteca... Arribem a la zona zero. Bon dia, bon dia. Crec que ens va parlar en català. En Jaume el primer que diu: ens hem perdut! Je, je, je. Però que diu! Està mentint!, penso jo. Jo que li foto bocanada i amb cara de figa perduda,... Dic, no es que ens anem a jugar a Rubí a escacs. Jo portava un llibre sobre la falda... En Jaume amb cara de pòker i molt simpàtic (ho va fer magistral) li seguia el rotllo i el policia també. No feia molta gràcia perquè havia d'arribar la Grossa i ja no va tardar el policia en recordar tota la carrera d'obstacles que ens havíem saltat. A l'hora arribava un motorista que va quedar d'oient però aquest semblava amb més mala gaita. El primer si havia de fer el que tocava, i així ens ho va dir, ens havia de denunciar per posar en perill una cursa i encara no tenim clar, si encara arribarà alguna sorpreseta. Esperem que no. Ens va dir com sortir o millor dit arribar a casa de l'Arnau i crec que aquesta va ser la salvació. Saber el nom del carrer i per tant fer creïble la història que era certa evidentment. Sense un nom de carrer proper al lloc, crec que ens haguessin multat. Molt bé, ens fan totes les indicacions per arribar a casa dels Parra i efectivament arribem. Ja al seu domicili, lo noi cap presa per creuar el carrer i entrar al cotxe. Bon dia, bon dia. Bla, bla, bla i truca el seu pare per dir-nos per on millor sortir. A les 09.13h passem per la variant on hi ha el Mercadona per anar a buscar l'autopista. El meu mòbil ens diu que el destí el tenim a 26 minuts. A les 09.26h passem per Mollet i ens queden 25 kilòmetres. A les 09.41h ja hem arribat i estem apagant el mòbil dins de la sala.

Moralitat (Moraleja): Tots els entrebancs per arribar 11 minuts tard. Si no passa res, que fem a Rubí tant dora? Je, je, je. La culpa és del taxista per no passar per Marata. Una experiència divertida, jo m'ho vaig passar tremendo, en Joan cara de pòker, l'Arnau s'ho va perdre quasi tot, i en Jaume que té clar que no tornarà a passar. Je, je, je.

3a PART

CRÒNIQUES RONDA 6.

Escrit per Administrator
diumenge, 24 de febrer de 2019 15:00

Aquesta jornada s'havia de guanyar quasi obligat per aspirar a mantenir la categoria. No ha pogut ser tot i que a última hora l'empat estava molt a prop. La família Molina reforçava l'equip avui també amb el fill Noah que lluitava amb il·lusió doblant les torres a la columna oberta o millor dit semi-oberta, però la diferència d'edat i elo han decantat el resultat de la seva partida. A l'Òscar li reclamaven que havia tocat el cavall i és clar que l'havia tocat! L'altre es pensava que tenia mat en una i el que tenia era mat en dues en contra. Molt bé Òscar. Jo vaig arriscar massa amb un Af4 que no calia, però era una jugada exòtica de les que em posen i valia la pena entrar en tots els riscos i poder lluitar per guanyar la partida i potser el matx. En Toni anava bé, però Xavi i Joan no. Finalment en Jaume amb peó de més força per intentar empatar el matx si guanya Toni i Aramí. Cagada pasturet. El final de la partida de l'Aramí era de torres amb peó de més i amb bones vibracions. El rival que no parava de demanar taules i el nostre delegat en funcions (en Xavi Lobo) el pare de la criatura que em buscava a mi per no ser ell el que li digués que continués la partida. I jo que dic que no vull taules i que no i que no. Jo veia una possible jugada Tg7 i després l'Arnau deia inclús un Te7 (potser millor, però amb Tg7 suficient per seguir jugant) i tot en la mateixa seqüència on ja s'estaven produint taules per repetició. L'Aramí amb uns 4 minuts ja li estava bé l'empat, però li vaig tenir que preguntar si havia vist la jugada. Sinó havia vist Tg7 o Te7, d'acord, però va confessar haver vist la jugada Tg7. I la pregunta meva és: Perquè no l'has jugat? Si no són taules, només pot guanyar un. I només hi ha un color. Espero se'm accepti la crítica i aquesta tarda em porti aquest final analitzat fins a profunditat 30, je, je, je. No va venir d'aquest mig punt però podia haver sigut perquè vam lluitar fins al final i vam forçar dues partides mínim per poder guanyar el matx. Al final 6,5 a 3,5 i un peu a 1a categoria.

Aquesta setmana a casa nostra contra el Cerdanyola Vallès B.

(Crònica d'en Gerard)

LLINARS C – PRAT 2,5 – 5,5

Aquesta setmana tornen a jugar a casa, l'equip com gairebé sempre format per 4 adults i joves, s'enfronta al Prat, equip amb ELO's molt superiors també, com la setmana passada. El matí començava prou bé, amb la victòria del tercer tauler, l'Arnau, i del cinquè, el Víctor. Semblava que es podia empatar el matx, doncs hi havia algunes partides més que tenien bona pinta!! Qu

CRÒNIQUES RONDA 6.

Escrit per Administrator
diumenge, 24 de febrer de 2019 15:00

an tornem amb el Lluís de fer el cafè, no sé què va passar durant aquesta estona, però ens trobem que el sisè, Ferran i el vuitè tauler, Oriol, han perdut i el quart tauler, en Josep, també està a punt de fer-ho.

En Roc, al Setè tauler, ja pinta a taules, que de moment, el contrincant no les accepta, però que no tindrà més remei que acceptar!!

Els dos primers taulers, Sergi i Abel, lluiten aferrissadament, però no poden acabar de rematar les seves partides, i les perden els dos.

Felicitar a tots els jugadors que formen l'equip que lluita aferrissadament, contra equips molt més forts que ell, però que no decau!!

La setmana vinent, marxem cap al Foment, ES BUSCA CRONISTA....

(Crònica de la Núria Español)

LLINARS D – ESPIGA DE LES CORTS E□□□ 2 – 2

L'equip de l'Espiga de les Corts, apareix a les 9:00h en punt del matí, amb una vacant, cosa que ens dóna un punt directe abans de començar a jugar, una llàstima però, perquè em quedo sense jugar!! L'equip el formem la Noemí, la Gloria, la Tura i jo. Semblava un equip assequible, que el podríem guanyar, però finalment, només hem aconseguit empatar!!

CRÒNIQUES RONDA 6.

Escrit per Administrator
diumenge, 24 de febrer de 2019 15:00

La setmana vinent anem a les Franqueses, l'equip que va segon a la nostra categoria. Difícil repte.

LLINARS SUB12 – VACANT□□□ 4 - 0

LLINARS SUB12 B – GRAN PENYA SUB12 B□□□ 3 - 1

I ja porten 4 punts d'avantatge dels que van segons, equip B, que aquesta setmana estava encapçalat per l'Alejandro, l'Aleix al segon, l'Arnau al tercer i el Pere al quart, aquest últim s'estrenava avui, i els nervis han fet que jugués molt ràpid i que es deixés la dama només començar la partida. L'Alejandro amb la seva tranquil·litat de sempre, s'ha imposat al primer tauler. L'Aleix venia molt nerviós, perquè el dissabte va tenir un mal dia amb les ràpides de les Franqueses, però poc a poc va encarant la partida i guanya amb contundència. L'Arnau Pérez, s'enfronta a un jugador que havia guanyat totes les partides de la Lliga..., i el guanya!!

Aquest equip ja no hi ha qui el pari!!

I el proper diumenge, de viatge a la costa!!

CRÒNIQUES RONDA 6.

Escrit per Administrator
diumenge, 24 de febrer de 2019 15:00

(Crònica de: Substituït de nou a la reportera més ditxaraxera..... Núria Español)